

470

1785. Συνοψοσχετικὸν τῶν Συμυρναίων,

ἐν I, Β' σ. 512–516, ἐν 376, σ. 85, ἐν 171, σ. 12–14 καὶ, ὀρθότερον, ἐν 281, σ. 10–17.

Α'. . . ἀπεφασίσαμεν κοινῇ γνώμῃ, εἰς τὰς διαφορὰς καὶ διενέξεις τῶν διαφορομένων μεταξὺ τῶν χριστιανῶν παντοίας ὑποθέσεις, νὰ γίνεται δις τῆς ἐβδομάδος . . . συνέλευσις, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ θεωρῶνται αἱ ὑποθέσεις τῶν χριστιανῶν ἔμπροσθεν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἔμπροσθεν ἢ ἐνὸς δημογέροντος, ἢ δύο ἐκ τῶν δώδεκα τῶν κατὰ καιρὸν εὐρισκομένων, ἢ καὶ πάντων, καθὼς ἀπαιτεῖ ἡ ὑπόθεσις, οἷτινες νὰ εἰσέλθωσι κατὰ σειρὰν.

Β'. "Ὅσοι ἐνάγοντες ἢ ἐναγόμενοι περὶ παντοίας ὑποθέσεως προσδράμωσιν εἰς τὴν Μητρόπολιν, ζητοῦντες τὸν ἐξισασμὸν καὶ τὴν διόρθωσιν, ἅπαντες πρόπει νὰ δέχωνται ἀκωλύτως, καὶ νὰ κρίνονται ἔμπροσθεν τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῶν προεστώτων, ὡς ἄνω εἴρηται καὶ ἐν ταῖς διαφοραῖς ταύταις ἀπάσαις ἰδίως ὁ ἀρχιερεὺς νὰ μὴν ἀποφασίζῃ οὐδεμίαν, ἢ κῦρος λαμβάνειν ἀπόντων τῶν αὐτῶν προεστώτων. "Ὅσοι δὲ πάλιν προστρέξωσιν εἰς τὸ κοινὸν τῆς πολιτείας περὶ ὁποίας δήποτε ὑποθέσεως κοσμικῆς, ἀκούειν καὶ διορθοῦν αὐτούς, ὡς πρότερον, καὶ νὰ ἔχωσι τὸ κῦρος αἱ ἀποφάσεις τοῦ αὐτοῦ κοινοῦ, χωρὶς ν' ἀναιροῦνται παρὰ τοῦ ἀρχιερέως. Ἐκτὸς ὅμως τῶν κληρονομῶν καὶ διαφορομένων ἀνδρογύνων, ὅτι ἐκεῖ νομοκανονικῶς νὰ θεωρῶνται καὶ νὰ ἐξετάζωνται μόνον ἐπὶ τῆς Μητροπόλεως, παρόντων καὶ τῶν κατὰ καιροὺς προεστώτων, ὡς εἴρηται.

Γ'. "Ὅσοι ἀφορισμοὶ ἐξ ὀνόματος κατὰ τινος ἐν ἐξώσει τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, νὰ προβάλλωνται εἰς τὴν κοινὴν ταύτην συνέλευσιν καὶ δίχα γνώμης καὶ κοινῆς σκέψεως ἀμφοτέρων τῶν μετῶν νὰ μὴν ἀναγνωρίζωνται.

Δ'. "Ὅσα νόμιμα καὶ κανονικὰ συνοικέσια ἔχον νὰ διαχωρισθῶσι, νὰ προβάλλωνται τὰ αἷτια καὶ ἐγκλήματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς κοινῆς ταύτης συνελεύσεως, καὶ δίχα τῆς κοινῆς ταύτης σκέψεως, νὰ μὴ διαχωρίζωνται.

. . . ΣΤ'. "Ὅσοι τῶν χριστιανῶν ζητοῦσι νὰ κάμωσι διαθήκην, ἢ ζῶντες δράμωσιν εἰς τὴν Μητρόπολιν ἢ εἰς τὸ κοινόν, ἢ ἐν τέλει τῆς ζωῆς αὐτῶν, ἡ διαθήκη αὕτη νὰ γίνεται, παρόντος ἐνὸς τῶν τεσσάρων ἐφημερίων κατ' ὄνομα διωρισμένου, τοῦ τε Συγκέλλου . . . καὶ τῶν δημογερόντων, ἢ ἀπάντων ἢ ἐνός, καὶ ὁ ἐξομολογῶν πνευματικὸς νὰ μὴν ἔχῃ καμμίαν ἄδειαν φροντίζειν ποσῶς περὶ διαθήκης· καὶ αἱ διαθήκαι, ὅσαι γένωσιν ἄνευ τινὸς τῶν ἄνωθεν ἐφημερίων ἢ δημογερόντων, νὰ μένωσιν ἄκυροι, ἐκτὸς ἐκείνων ὅπου μόνοι των κάμνωσι διαθήκην, αὕτη νὰ ἔχῃ τὸ κῦρος.

471

1785(?)— Πανδέκτης Νικολάου Καρατζᾶ (1745–1791),

ἐν χφ (ἄλλοτε) τοῦ Σωφρονίου Εὐστρατιάδου, περιγράψαντος τοῦτο καὶ ἐκδόσαντος πίνακα περιεχομένων καὶ τινὰ ἀποσπάσματα τοῦ κειμένου, ἐν 124. Πρβλ. ἐν 220, σ. 397–408. Ἴσως κατεστράφη τὸ χφ. τοῦτο· πρβλ. ἐν 447, σ. 74.

(φ. 249α) («Τοῦ μεγάλου σκευοφύλακος Μπαλασίου ἀπὸ Γράμματος συνοδικοῦ) : ὅταν ἀποθάνῃ τις, ἢ μικρὸς ἢ μέγας, μὴ ἔχων γονεῖς, μήτε τέκνα, μήτε ἀδελφούς ἀμφιθαλεῖς, μήτε ἀδελφόπαιδας τοιούτους ἀμφιθαλεῖς, ἔχει δὲ ἑτεροθαλῇ ἀδέλφια, τότε ἐκεῖνα, τὰ ἑτεροθαλῇ ἀδέλφια, μόνα κληρονομοῦν τὸν θανόντα ἀδελφὸν αὐτῶν καὶ οὐδεὶς ἄλλος, μήτε θεῖος, μήτε ἐξάδελφος, μήτε τις ἕτερος συγγενής, εἴτε ἐκ πατρὸς θεῖος, εἴτε ἐκ μητρός».

